

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817204847
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3817204847.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobkyne: Mgr. L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, S., právne zastúpená Mgr. Milanom Vallom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská 43, proti žalovaným: v 1. rade S. B., nar. XX.X.XXXX a v 2. rade B.. M. B., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom L. XXX/X, S., obaja právne zastúpení JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom, so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Návrh žalovaných na prerušenie konania z a m i e t a.
- III. Žalovaní majú nárok proti žalobkyni na náhradu 100% trov konania.
- IV. Žalobkyňa je povinná nahradiť Slovenskej republike trovy konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.11.2016 a doplnenou podaniami zo dňa 24.5.2017, 9.5.2018 a 20.2.2019 sa žalobkyňa domáhala náhrady škody a to tak, aby súd nariadil žalovaným odstrániť stavbu: odkvapový žľab a zvod na rodinnom dome súpisné číslo XXX v Meste S. a dať dom po odstránení stavby do pôvodného stavu na náklady žalovaných.

2. Žalobkyňa k dôvodom žaloby uviedla, že v druhej polovici novembra 2014, podľa vyjadrenia jej matky, žalovaní bez vedomia žalobkyne zasiahli do vlastníckych práv žalobkyne tým, že neodborne urobili nepotrebný a neestetický žľab aj na jej nehnuteľnosti ktorá je súčasťou dvojdomu. Vedeli pritom, že žalobkyňa bola v tom čase väčšinou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti, vlastnila 5/6-ín. Žalovaní dokonca dali jej matke preplatiť časť nákladov. Žľab tam nikdy nebol, jeden je na druhej strane domu, rovnako ako aj na dome žalovaných. V súčasnosti je žalobkyňa už výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Stavba bola urobená načierno. Mestský úrad Bojnice neviduje žiadnu žiadosť na ohlásenie stavebných úprav. Žľab pôsobí neesteticky na prednej časti domu a žalovaní ho na pozemku žalobkyne odkanalizovali do skalky. Žalovaní stavebnými úpravami navyše poškodili dom, narušili jeho vzhľad a znížili jeho hodnotu. Žalovaní namontovali žľab aby mohli zachytávať dažďovú vodu do suda. Stredná priečka, ktorá spája dom je spoločná. Žalovaní nemali právo do nej zasahovať bez vedomia a súhlasu žalobkyne. Spôsobená situácia znamenala pre žalobkyňu porušenie práva na pokojné a bezproblémové užívanie majetku, rozhodovanie o ňom a psychickú ujmu. V dome žalobkyne býva matka žalobkyne. Žalovaná v 1. rade je neťer žalobkyne (dcéra brata žalobkyne) a žalovaný v 2. rade je manžel žalovanej v 1. rade.

3. Súd doručil žalobu žalovaným do vlastných rúk. Žalovaní v písomnom vyjadrení k žalobe uviedli, že popierajú skutkové tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe. Žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi

domu súpisné číslo XXX, postaveného na pozemku parc.č. XXXX/X v k.ú. S.. V roku 2010 ho kúpili od rodičov žalovanej v 1. rade, ktorej otec s nimi doposiaľ v predmetnom dome býva. Žalobkyňa je v súčasnosti výlučnou vlastníčkou susediaceho rodinného domu súpisné číslo XXX, postavenom na pozemku na parc. č. XXXX/X v k.ú. S.. V tomto dome však býva len jej matka D. H., ktorá je zároveň starou matkou žalobkyne v 1. rade. Rodinné domy strán sporu sú spojené jednou stenou a spolu vytvárajú tzv. dvojdom. V čase výstavby odkvapového žľabu v mesiacoch september - október 2014 bola žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. XXXX/X v k.ú. S. v podiele 5/6, pričom spoluvlastníkom v podiele 1/6 bol jej brat a zároveň otec žalovanej v 1. rade, M. H.. Táto skutočnosť však žalovaným v tom čase známa nebola. Predpokladali, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/6 s tým, že spoluvlastníčkou v podiele 4/6 je jej matka D. H.. Nemohli vedieť, že D. H. svoj podiel darovala žalobkyňi ešte v roku 2012. O tomto prevode nemal vedomosť ani otec žalovanej v 1. rade, ktorý sa to dozvedel až zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podanej žalobkyňou, jeho sestrou (konanie vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 6C/139/2014). Táto žaloba mu bola doručená 4.12.2014, teda keď žľab už bol dokončený. Žalovaní sa o predmetnom darovaní dozvedeli od M. H. až začiatkom roku 2015. Žalovaní nevybudovali sporný žľab svojvoľne, a už vôbec nie preto, aby mohli zachytávať dažďovú vodu do suda. Na spoločnom vybudovaní odkvapového žľabu sa žalovaný v 2. rade dohodol s D. H. Hlavným dôvodom bola skutočnosť, že z prekrytia horných lodžií na dvojdom, na ktorých nebol dovtedy žiaden žľab, stekala voda na zábradlie lodžií, na ich podlahu a na zem, pričom poškodzovala drevené dvere garáží oboch rodinných domov. V zime táto voda zamrzala, na ľade sa šmýkalo a tiež sa stávalo, že dvere na garážach sa kvôli ľadu nedali otvoriť. Tieto skutočnosti dlhodobo prekážali aj matke žalobkyne. Otec žalovanej ako vtedajší podielový spoluvlastník rodinného domu súpisné číslo 962 s výstavbou žľabu tiež súhlasil. Práce na osadení žľabu vykonával B. S. P. s miestom podnikania A. XXX/XX, I., spolu so žalovaným v 2. rade a jeho priateľom asi v mesiacoch september - október 2014. Osoby vykonávajúce tieto práce pochopiteľne museli vstupovať na pozemok aj strechu žalobkyne. Počas celej doby vykonávania prác nemala D. H. voči tomu žiadne výhrady. Odtokové žľaby a zvod sú namontované odborne, esteticky, sú natreté hnedou farbou tak, aby ladili so zábradlím lodžií. Žľab je vedený pozdĺž celej prednej časti dvojdomu ponad hornými lodžiami. Zvod je vedený pozdĺž spoločnej steny rodinného domu a je zakončený zvodom v tvare Y, ktorý sa zhotovoval na objednávku. Jedna časť zakončenia ústi na pozemok žalobkyne, druhá na pozemok žalovaných. V čase osadenia tohto zakončenia mali záujem nielen žalovaní, ale aj matka žalobkyne využívať dažďovú vodu na zalievanie rastlín. Zhotovenie zakončenia zvodu v tvare Y trvalo asi 4-6 týždňov. Žalovaný v 2. rade sa s D. H. dohodli, že každý bude znášať pomernú časť nákladov na vybudovanie žľabu. B. S. P. vyúčtoval D. H. cenu 131,- EUR faktúrou č. 14004. Tieto prostriedky odovzdala D. H. žalovanému v 2. rade v hotovosti, ktorý za ňu predmetnú faktúru uhradil vkladom na účet. Z uvedeného je podľa žalovaných zrejme, že v predmetnej veci nie sú splnené zákonné predpoklady na náhradu škody. Osadením žľabu žiadna škoda nevznikla, naopak, došlo k zhodnoteniu domu a zabezpečeniu ochrany pred voľne stekajúcou dažďovou vodou. Žalovaní navrhli aby súd žalobu zamietol.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných uviedla, že v minulosti mala incident so žalovanou v 1. rade, ktorá ju napadla. Incident riešila aj polícia a je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Prievidza sp.zn. 6C/98/2014. Odvtedy k nim žalovaní nesmú chodiť a žalobkyňa s nimi nekomunikuje. Je preto drzosť, že si dovolili bez vedomia žalobkyne urobiť zásah na jej nehnuteľnosti. Žľab urobili iba preto aby mohli zachytávať dažďovú vodu do suda. Stavba bola urobená načierno. Matka žalobkyne nedala žalovaným ústny ani písomný súhlas na výstavbu odkvapového žľabu. Žalovaní mali možnosť oboznámiť sa v čase vybudovania žľabu s evidenciou v katastri nehnuteľností. Zásah do vlastníckeho práva žalobkyne bol proti vôli žalobkyne bez jej vedomia a súhlasu. M. H. ako spoluvlastník 1/6 v roku 2014 nebol oprávnený rozhodovať o hospodárení a zmene spoločnej veci - rodinného domu. Bez súhlasu žalobkyne nebolo možné vykonávať zmenu ani úpravu rodinného domu, o čom mohli mať žalovaní vedomosť z katastra nehnuteľností. Súhlas alebo nesúhlas matky žalobkyne je v tomto prípade irelevantný. Výstavbou žľabu vznikla žalobkyňi škoda. Žalovaní poškodili dom a jeho omietku. Žľab je neestetický, zbytočný, neodborne urobený a vyvedený do skalky. Časti zvodu sú zle spojené preto potom dažďová voda tečie do múru domu. Ťažko prístupný žľab a zvod robia žalobkyňi problémy s údržbou. Žľab znižuje trhovú hodnotu domu. Z vyjadrenia žalovaných vyplýva, že realizáciu žľabu vykonali vedome a úmyselne. Chceli a vedeli, že zasahujú do vlastníckeho práva tretej osoby bez jej súhlasu.

5. Žalovaní vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedli, že skutkové tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v jej vyjadrení popierajú. Montážou odkvapového žľabu a zvodu nevznikla žalobkyni na jej nehnuteľnosti žiadna škoda. Nedošlo k žiadnemu poškodeniu domu, ani omietky. Poškodenie omietky domu zachytené na fotodokumentácii predloženej žalobkyňou, vzniklo ešte pred montážou zvodu, zrejme dôsledkom veku rodinného domu. Odkvapový žľab a zvod trhovú hodnotu rodinného domu vo vlastníctve žalobkyne neznižujú, práve naopak, zvyšujú. Žalovaní trvajú na tom, že montáž žľabu realizovali po dohode s D. H., starou matkou žalovanej v 1. rade, ktorá ich vôbec neupovedomila, že už nie je vlastníčkou rodinného domu. Nemohli vedieť, že menovaná darovala svoj spoluvlastnícky podiel žalobkyni. Ak by D. H. s montážou žľabu nesúhlasila, žalovaní by ho umiestnili len na svoj rodinný dom. Nemali žiadny dôvod svojvoľne budovať žľab na cudzom dome.

6. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, znaleckým dokazovaním a listinnými dôkazmi.

7. Žalobkyňa na pojednávaniach uviedla, že keď sa staval dvojdom, stavba bola podmienená tým, že obe časti domu musia zvonku vyzerať zrkadlovo rovnako. Žalovaní tvrdia, že sa žľab robil v septembri alebo októbri. Ona keď prišla v decembri do Bojníc, a pýtala sa svojej matky, že kedy sa žľab robil, tá jej povedala, že asi pred dvoma týždňami. Faktúra je však vystavená na 8.11., žalobkyňa prišla do S. 10.12. Zodpovedá to tomu, že sa to robilo v druhej polovici novembra. Faktúra je vystavená 8.11. a splatná je 8.12.

8. Žalovaná v 1. rade na pojednávaniach uviedla, že vzťahy s jej starou matkou D. H. boli kedysi veľmi dobré, navštevovali sa. Stará matka sa vždy sťažovala, že keď prší, že to tam vpredu kvapká. Keď sa žalovaní stali vlastníkami domu a postupne robili úpravy, začali riešiť aj túto vec. Neskôr sa vzťahy zhoršili, ona so starou matkou nekomunikuje ale počula ako s ňou komunikoval jej manžel. Presne jej povedal, kade pôjde zvod a ako to bude urobené. Stará matka s tým súhlasila. Robilo sa to na jeseň 2014. Žalovaná si vedie záznamy o väčších úpravách na dome, aj o tom, v akom období sa robia, takže vie že to bolo v tomto období. Zo strany žalovaných bola aj snaha pomôcť. Keď sa to robilo, stará matka nemala žiadne námietky. Žalovaní nemali ani žiadnu vedomosť, že tie 4/6-iny už stará matka nevlastní, keďže financovala všetky opravy na dome. Ohľadom tej faktúry, ten pán mal úraz, vtedy to ani nenaháňal a faktúru vystaviť až neskôr. Všetko ohľadom faktúry riešil žalovaný v 2. rade. Dom bol kolaudovaný niekedy v roku 1976 alebo 1977, omietka už za tie roky opadáva. Okrem toho sa omietka aj odúvala pretože tam zatekala voda. Žalovaní neurobili nič, čo by dom poškodilo a pokiaľ áno, tak to neurobili úmyselne.

9. Žalovaný v 2. rade na pojednávaniach uviedol, že nevedeli, že vlastníkom vedľajšej nehnuteľnosti je už žalobkyňa. Stavbu žľabu navrhol on, v dobrej vôli a v dobrom úmysle. Má o tom vedomosť, v stavebníctve robí už niekoľko desiatok rokov. Je to dvojdom, preto bolo dobré, že sa to spravilo na obe časti. D. H. dala súhlas, aj to zaplatila. Vykonať to pán S.. Žalovaný v 2. rade bol vtedy v domnení, že dom vlastní D. H., jeho svokor a žalobkyňa. Riešili to aj faktúrou, aby mala D. H. doklad, čo sa na dome robilo. Ona sa stará o tú nehnuteľnosť ako keby bola jej. Zabezpečuje údržbu balkóna a strechy a ostatných vecí. V rodine je veľké napätie a veľa toho napätia vnáša žalobkyňa. Určite keby bol vedel, že žalobkyňa je už vlastníčkou domu, spýtal by sa jej, či to má realizovať. Veľmi by tú realizáciu zvažoval, keďže je to dvojdom, ktorý má spoločnú priečku a spoločnú strechu. Konanie žalobkyne je provokačné. Ona keď príde do Bojníc, všetko si fotí, aj záhradu žalovaných, nerobí to v dobrom, je na zvažovanie, čo tým zamýšľa. Čo sa týka žľabu, riešil to aj po odbornej stránke, nebol dôvod aby si to nedal spraviť neodborne. Rovnako odborne je to urobené aj na polovici žalobkyne. Nehnuteľnosť sa tým zhodnotila, žiadna škoda spôsobená nebola. Nehnuteľnosť už má svoje roky a je potrebné ju postupne rekonštruovať. Žalovaný nevie kedy presne to bolo, ale stretol D. H. na dvore a hovoril jej, že zamýšľa takúto vec s tým, že voda stekala zo strechy aj pred garáž, zamrzalo to, v zime bolo treba sekať ľad, aby sa dali otvoriť garážové dvere. Bolo to potrebné aj preto, aby nezatekala lodžia. Povedal jej, že voda sa sústreďuje na jedno miesto a že si bude brať vodu na polievanie záhrady vpredu, aby nemusela nosiť vodu zozadu. Zvažoval to robiť len na vlastnej polovici, ale vzťahy medzi nimi boli dobré, tak sa rozhodol to urobiť aj na druhej časti. To, že medzitým D. H. previedla dom na žalobkyňu sa dozvedel až po realizácii žľabu. Vtedy komunikovali bežne, nebol dôvod si myslieť, že nie je vlastníčkou. Povedal jej aj, že to bude niečo stáť, ale že to bude minimálna cena. Dal vystaviť faktúru, aby mala doklad. Na jej dome sa robili aj iné práce. Prestrešenie balkóna a natrela sa strecha. Financovala to D. H.. Robilo sa to v období septembra a októbra 2014, žalovaný už nevie kedy úplne presne. Robilo sa to niekoľko dní. Dodatočne

sa robilo až zakončenie v tvare ypsilonu. M. S. mal úraz, zlomil si nohu, faktúru vystavil až neskôr. Platilo sa to tak, že D. H. dala peniaze žalovanému, on ich poukázal banke a odovzdal jej faktúru. Robila sa oprava rímsy a oprava lodžie a potom sa tam dal žľab, aby dažďová voda odtekala inde. Opravovalo sa prestrešenie lodžie. Plech ktorý už bol prederavený sa odrezal na okraji a nahradil sa novým plechom.

10. Svedkyňa D., matka žalobkyne a stará matka žalovanej v 1. rade na pojednávaní uviedla, že jeden deň u nej žalovaný v 2. rade zazvonil s tým, že by chcel na dome spraviť žľaby, aby mali vodu žalovaní aj svedkyňa. Svedkyňa mu povedala, že vodu nepotrebuje. Voda odtiaľ ani nejde. Ak je prival, tak to nestačí. Tečie jej to do múra, obtáčala to igelitom. Svedkyňa to už vtedy mala prepísané na dcéru, aj sused jej hovoril, že ten žľab vôbec nie je potrebný. Svedkyňa videla, keď to robili, robilo sa to v jeseni, potom ten pán odišiel a bolo ticho. Potom neskôr jeden večer videla, ako tam s jedným pánom niečo montovali pri svetle a potom aj na druhý večer. Svedkyňa nič nepodpísala, žiadnu objednávku. Žalovaný v 2. rade si od nej nepýtal písomný ani ústny súhlas so stavbou žľabu. Potom si len prišiel pýtať peniaze. Pred stavbou žľabu ju neupozornil koľko to bude stáť. Potom jej priniesol faktúru na 180,-EUR. Svedkyňa si to prerátala na sumu v starých korunách a povedala, že mu toľko nedá. Neskôr jej priniesol faktúru na 131,-EUR ktorú zaplatila. Musí sa to dať dole lebo jej to tam zavadzia. Rúra ide popri múre a tam ide plyn aj voda. Nie je to pekné. Svedkyňa nekontrolovala či omietka bola opadaná už predtým. Celé sa to robilo po tme a nie cez deň. Keď sa dvojdom staval nemohli tam byť žiadne výstrelky, žiadne prístavby, ani len farba jednotlivých polovic dvojdomu nemohla byť odlišná. Predtým ako sa postavil žľab voda nestekala, vtedy padala dole, sem tam na to zábradlie. Svedkyňa žalovanému v 2. rade v tom čase nepovedala, že už nie je vlastníčkou ale oni to určite vedeli, svedkyňa to netajila. Na žľabe sa so žalovaným v 2. rade nedohodli. Až potom prišiel a doniesol faktúru, na ktorej bol podpísaný pán S.. Toho svedkyňa nepoznala. Suma 180 EUR za pol žľabu bola vysoká, svedkyňa povedala, že to nezaplatí. Potom zaplatila tých 131 EUR, čo už mala robiť. Ale žalobkyňa sa to nepáčilo. Predtým než bol namontovaný žľab a bola zima, vtedy keď bol ľad a sneh sa nedali otvárať garážové dvere. Manžel svedkyne musel vtedy rozbíjať ľad.

11. Svedok B. S. na pojednávaní uviedol, že asi pred tromi alebo štyrmi rokmi montoval žľab na dome účastníkov konania. Robili to dva alebo tri dni. Na túto prácu oslovil svedka žalovaný v 2. rade. Svedok o montáži žľabu komunikoval so žalovaným v 2. rade. On dal robiť svoju polovicu, a keďže by to takto vyzeralo hrozne, svedok sa pýtal aj D. H.. Bez jej súhlasu by to nerobil. Rozprávali sa spolu viackrát u nich v záhrade. Preložil jej potom faktúru, tá bola iba jedna. Vo fakturovanej cene bola zahrnutá polovica ceny stavby žľabu. Svedok nevie uviesť, či došlo k opadaniu omietky, ale pokiaľ sa robí na staršom dome, tak omietka zvykne opadať. Robilo sa to tri alebo štyri dni, svedok sa už presne nepamätá. Faktúra je jediný dokument k stavbe žľabu. Svedok presne nevie aký bol dátum dokončenia. Robili to v septembri alebo októbri, faktúra bola vystavovaná v decembri. Svedok si začiatkom novembra zlomil nohu a bol som práceneschopný, faktúru preto dodal až v decembri. Svedok vystavil jednu faktúru, 131,-EUR za prácu. Hodnota použitého materiálu je minimálne 500,-EUR. Faktúra bola vystavená matke žalobkyne, lebo žalovaný v 2. rade doniesol materiál. Ak by to svedok išiel robiť inam, pýta si za prácu 400,-EUR, cena 131,- za túto prácu je len symbolická, Žalovaní dodali materiál. Zvod v tvare Y už svedok nemontoval, nevie ako sa to potom riešilo, mal zlomenú nohu. Svedok si zlomil nohu 7.11. V rámci toho, že mal nohu zlomenú bol faktúru schopný doniesť o barliach až neskôr.

12. Svedok M. H.ec žalovanej v 1. rade a brat žalobkyne na pojednávaní uviedol, že dlhé roky to bolo tak, že keď bol dažď stekalo to po balkóne. Ono to malo byť pôvodne inak, ale jeho otec to prerobil, ešte keď nebola omietka. Potom to stekalo na balkón. Jeho otec potom dával aj aluminium na madlo na balkóne, aby madlo nehnulo, lebo matke sa nepáčilo, že to hnije. Žalovaný v 2. rade potom v záujme dobrej veci dal urobiť ten žľab. Plní to svoj účel, vody tam je oveľa menej. Je pravda, že keď dažď šľahá, tak šľahá aj teraz, ale je to menej. Žalobkyňa sa to nepáčilo. Matka žalobkyne a svedka, D. H. na stavbu toho žľabu dala súhlas. Nechcela aby sa robil žľab vzadu, ale so žľabom vpredu súhlasila. Teraz tvrdí, že to nie je pravda. Avšak ona klame celý život. Vtedy neoznámila, že už dom nevlastní. To svedok zistil až v decembri 2014, keď mu boli doručené papiere zo súdu, že sestra previedla matkinu časťku na seba. Matka s ním odvtedy nekomunikuje. Svedok nevie kto žiadal vybudovanie žľabu, ale dal to urobiť žalovaný v 2. rade. Svedkova matka s tým súhlasila. Pokiaľ by nesúhlasila, urobili by to žalovaní len na svojej polovici, ale nevyzeralo by to dobre. Žľab objednával žalovaný v 2. rade.

13. Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: mailová komunikácia s Mestským úradom Bojnice, výpisy z Listov vlastníctva č. XXX a XXX pre k. ú. S., faktúra č.I. 27, potvrdenie o vklade hotovosti č.I. 28,

fotodokumentácia č.l. 29-33, fotografia doručanky č.l. 42, čestné vyhlásenie č.l. 43, fotografie č.l. 44-50, faktúra č.l. 63, znalecký posudok č. 1/2020.

14. Súd uvádza, že žalobkyňa žiadala odročiť pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 19.6.2020 a na ktorom bol napokon aj vyhlásený rozsudok. Súd žiadosti žalobkyne nevyhovel. Z ustanovenia § 183 ods. 1 druhej vety Civilného sporového poriadku vyplýva, že pojednávanie môže byť na návrh strany odročené vtedy, ak sú kumulatívne (súčasne) splnené dve podmienky a to dôležitý dôvod, ktorý sa vyskytol strane alebo jej právnomu zástupcovi a zároveň od strany alebo jej právneho zástupcu nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Súd konštatuje, že choroba žalobkyne je takýmto dôležitým dôvodom. Podľa názoru však nebola splnená druhá podmienka na odročenie pojednávania. Žalobkyňa je v konaní zastúpená advokátom. Podľa názoru súdu, bolo možné od nej preto spravodlivo žiadať, aby sa nechala na pojednávaní zastúpiť týmto právnym zástupcom. Súd ďalej konštatuje, že žalobkyňa sa už niekoľkých pojednávaní vo veci osobne zúčastnila a bola vypočutá. Súd zároveň konštatuje, že dôvod, pre ktorý žiada žalobkyňa odročiť pojednávanie nenastal krátko pred pojednávaním. Z priloženého potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti žalobkyne vyplýva, že bola práceneschopná od 16.6.2020 (utorok). Pričom jej právny zástupca oznámil súdu túto skutočnosť mailom až dňa 18.6.2020, večer o 22.51 hod. (štvrtok) a sudca sa mal možnosť reálne dozvedieť o tejto žiadosti až ráno 19.6.2020, v piatok, t.j. v deň pojednávania, keď mu bola predložená podateľňou súdu. Uvedené dôvody teda nenastali ani krátko pred pojednávaním, len boli súdu neskoro oznámené. Právnomu zástupcovi žalobkyne bolo zároveň obratom elektronickou poštou oznámené, že súd žiadosti o odročenie nevyhovel.

15. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 19.6.2020 vzniesli žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu námietku premlčania a to z dôvodu, že žalobkyňa pôvodne žiadala o peňažnú náhradu škody, no neskôr žalobu zmenila tak, že žiada o uvedenie veci do predchádzajúceho stavu.

16. Žalovaní zároveň na pojednávaní dali návrh na prerušenie konania a to z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie sp.zn. 11C/34/2019 o určenie vlastníckeho práva, kde žalobkyňou je pani D. matka žalobkyne a žalovanou je pani B.. L. H. teda žalobkyňa v tomto konaní. Z výzvy, ktorú pred podaním žaloby zasielala pani D. H. vyplýva, že sa od B.. L. H. domáha vrátenia daru a to, spoluvlastníckeho podielu 4/6 na rodinnom dome. Jedná sa o rodinný dom žalobkyne, na ktorom bol vybudovaný sporný žľab o ktorý ide v tomto konaní. V prípade úspechu pani D. H. v konaní sp.zn. 11C/34/2019 by tento výsledok mal podľa žalovaných vplyv aj na konanie 14C/11/2017.

17. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

18. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 442 OZ 3 škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

21. Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

22. Podľa § 120 ods. 1 OZ súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

23. Podľa § 55 ods. 2 písm. d) zákona č. 50/1976 stavebný zákon ohlásenie stavebnému úradu postačí pri udržiavacích prácach, ktoré by mohli ovplyvniť stabilitu stavby, požiaru bezpečnosť stavby, jej vzhľad alebo životné prostredie a pri všetkých udržiavacích prácach na stavbe, ktorá je kultúrnou pamiatkou.

24. Podľa § 56 písm. h) zákona č. 50/1976 stavebný zákon sa stavebné povolenie ani ohlásenie nevyžaduje pri udržiavacích prácach, pri ktorých nie je predpísané ohlásenie podľa § 55 ods. 2 písm. d).

25. Podľa § 86 ods. 1 zákona č. 50/1976 stavebný zákon vlastník stavby je v súlade s dokumentáciou overenou stavebným úradom a s rozhodnutím stavebného úradu (stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie) povinný udržiavať stavbu v dobrom stave tak, aby nevznikalo nebezpečenstvo požiarov a hygienických závad, aby nedochádzalo k jej znehodnoteniu alebo ohrozeniu jej vzhľadu a aby sa čo najviac predĺžila jej užívateľnosť.

26. Podľa § 164 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

27. Žalovaní navrhovali súdu zvážiť prerušenie konania až do skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 11C/34/2019. V uvedenom konaní sa D. ako predchádzajúca vlastníčka spoluvlastníckeho podielu 4/6-in na dome súpisné číslo 962 (orientačné číslo 8) domáha vrátenia daru - uvedeného spoluvlastníckeho podielu od B.. L. H. (žalobkyne v tomto konaní).

28. Súd návrh žalovaných na prerušenie konania zamietol. Podľa názoru súdu nie je potrebné čakať na výsledok uvedeného súdneho sporu. Vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti podľa zápisu v katastri nehnuteľností je žalobkyňa a stále má v spore aktívnu vecnú legitímáciu.

29. Žalobkyňa sa od žalovaných domáhala náhrady škody. Na to aby mohol súd zaviazat' žalovaných na náhradu škody musela žalobkyňa preukázať, že žalovaní škodu spôsobili a že za ňu zodpovedajú, teda, že boli splnené predpoklady vzniku ich zodpovednosti za škodu. Týmito predpokladmi sú: 1. protiprávny úkon, 2. vznik ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmom a 4. zavinenie škodcu (v tomto prípade žalovaných). V § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda vyjadruje úbytok majetku poškodeného. Majetok poškodeného totiž zahŕňa hodnotu veci a v dôsledku jej poškodenia, zničenia či odcudzenia dochádza k úbytku majetku poškodeného o hodnotu veci, na ktorej bola spôsobená škoda, poškodený teda utrpí majetkovú ujmu.

30. Žalobkyňa tvrdila, že škoda (ujma) jej vznikla preto, že žalovaní namontovali na jej dom súpisné číslo XXX (orientačné číslo 8) v Bojniciach, ktorý je súčasťou dvojdomu odkvapový žľab a tiež zvod na spoločnej deliacej priečke medzi oboma domami. Montáž tohto žľabu bola vykonaná bez súhlasu žalobkyne ako väčšinovej vlastníčky domu a bola vykonaná neodborne. Žľab bol nepotrebný a zároveň je neestetický. Žalovaní zároveň podľa žalobkyne porušili stavebné predpisy, keďže si nevyžiadali povolenie stavebného úradu resp. túto stavbu neohlásili.

31. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanými. Táto námietka vychádzala z toho, že žalobkyňa až po uplynutí premlčacej doby zmenila v priebehu konania svoj žalobný nárok tak, že sa domáhala uvedenia svojej veci (rodinného domu) do pôvodného stavu. Je pravdou, že žalobkyňa sa pôvodnou žalobou domáhala náhrady škody v peniazoch, keď požadovala aby jej žalovaní zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 3.000,-EUR z titulu náhrady škody. Žaloba bola súdu doručená dňa 21.11.2016. Žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že o montáži odkvapového žľabu a zvodu sa dozvedela v decembri 2014, keď dňa 10.12.2014 prišla do Bojníc na návštevu k svojej matke. Pokiaľ teda považovala montáž žľabu a zvodu za spôsobenú škodu, možno konštatovať, že až vtedy sa v zmysle § 106 ods. 1 OZ dozvedela, že škoda vznikla a to, kto za ňu zodpovedá. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že žaloba bola podaná včas, t.j. ešte v priebehu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula 10.12.2016. Žalobkyňa sa aj po zmene žaloby, ktorá bola súdu doručená dňa 20.2.2019, domáhala stále náhrady škody, zmenila len požadovaný spôsob náhrady, keď sa už nedomáhala peňažnej náhrady ale uvedenia do pôvodného stavu (tzv. naturálnej náhrady). Súd k tomu uvádza, že žalobkyňa neuplatnila zmenou žaloby niečo iné ani nič viac než v pôvodnej žalobe. Stále ide o ten istý nárok na náhradu tej istej škody, len iným, zákonom povoleným spôsobom. Preto podľa názoru súdu v takomto prípade nemožno hovoriť o premlčaní nároku žalobkyne na náhradu škody a námietka premlčania tak nebola dôvodná.

32. Z výpovedí žalovanej v 1. rade a z výpovede svedkyne vyplynulo, že iniciátorom montáže odkvapového žľabu bol len žalovaný v 2. rade. On dodal materiál, zabezpečil zhotoviteľa B. S. a pomáhal aj pri samotnej realizácii. Žalovaná v 1. rade síce mala o montáži žľabu vedomosť, avšak sa na nej

nijako nepodíeľala. A to ani priamo ani sprostredkovane. Podľa názoru súdu teda možno konštatovať, že nevykonala žiadne úkony, ktoré by mohli mať za následok poškodenie nehnuteľnosti žalobkyne v dôsledku montáže odkvapového žľabu. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu nemohla byť škodcom, t.j. tým, kto za prípadnú škodu zodpovedá. Preto nebola v tomto spore ani pasívne vecne legitimovaná a súd z tohto dôvodu žalobu voči nej zamietol.

33. Súd sa ďalej zaoberal tým, či sú splnené jednotlivé predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného v 2. rade za škodu. Z tvrdení žalobkyne a z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. S. zo dňa 28.11.2012 vyplýva, že dom súpisné číslo XXX (orientačné číslo X), postavený na pozemku parc. č. XXXX/X, bol v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne v podiele 5/6 a jej brata M. H., ktorý v tom čase vlastnil 1/6. Uvedený právny stav platil aj na jeseň roku 2014, keď žalovaný v 2. rade realizoval montáž odkvapového žľabu a zvodu. Z výpovední žalovaných aj z výpovede svedka M. H. vyplynulo, že žalovaní nemali v čase realizácie vedomosť o tom, že väčšinovým spoluvlastníkom uvedeného domu už nie je D. H. ale žalobkyňa. Námietka žalovaných, že to nevedeli je nepodstatná, keďže platí materiálna publicita údajov katastra nehnuteľností a súd preto na túto námietku nemohol prihliadať.

34. V zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Väčšinovým spoluvlastníkom domu súpisné číslo XXX (orientačné číslo 8) bola teda v tom čase žalobkyňa a ona mala právo rozhodovať o hospodárení s vecou a teda aj o zmene spoločnej veci. H. v 2. rade teda tým, že si nevyžiadal jej súhlas s montážou odkvapového žľabu a spoločného zvodu zasiahol do jej vlastníckeho práva, čím porušil § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Možno teda skonštatovať, že prvý predpoklad zodpovednosti za škodu, t.j. protiprávny úkon (existencia zásahu) bol splnený.

35. Súd sa ďalej zaoberal tým, či opísaným zásahom žalovaného v 2. rade do domu súpisné číslo XXX vznikla žalobkyňi ujma. V tomto prípade záviselo rozhodnutie súdu od posúdenia skutočnosti, na ktorú boli potrebné odborné poznatky a súd v konaní ustanovil na návrh žalobkyne znalca z odboru stavebníctvo, v osobe Ing. B. R.. Úlohou znalca bolo porovnať stav domu žalobkyne pred montážou odkvapového žľabu a po jeho namontovaní a vyjadriť sa tiež aké následky by malo odstránenie odkvapového žľabu z domu žalobkyne.

36. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že montáž odkvapového žľabu a zvodu je potrebné považovať za udržiavacie práce v zmysle stavebného zákona. Tieto udržiavacie práce majú zabrániť zmene vzhľadu domu. Práve predchádzajúce nekvalitné riešenie odvodnenia prispievalo k zhoršenému stavu stavby a odmŕzaniu dlažieb. Namontovaním riadneho odvodnenia s usmernením toku vody sa stav upravil. Udržiavacími prácami nebol ohrozený verejný záujem, ktorý je nutný pri ochrane historických ulíc a budov, ako znalec zistil aj konzultovaním písomne a telefonicky na Mestskom úrade Bojnice, stavebnom odbore. V tomto prípade teda nešlo o zmenu stavby ale o udržiavacie práce. Na dome sú dokonca nutné aj ďalšie udržiavacie práce a to je oprava vrchnej vrstvy brizolitovej omietky a dlažieb na loggiách domu orientačné číslo 6. Opadaná omietka na spoločnej priečke je odmrznutá. Jedným z následkov odstránenia odkvapového žľabu by bolo, že by sa zhoršil stav odvodňovacieho systému na dome orientačné číslo 8 (dom žalobkyne). Tento odvodňovací systém dnes usmerňuje tok dažďovej vody na nespevnenú plochu, kde napája systém podzemnej vody. Je v záujme verejnosti, aby voda čo najskôr vsakovala do terénu. Znalec napokon pripomenul, že rodinný dom bol stavaný a dokončený ako jeden celok s dvoma bytmi so samostatným vstupom. Z uvedeného dôvodu je prístupovať k údržbe domu jednotne. Súd ešte konštatuje, že zo znaleckého posudku vyplýva, že montáž odkvapového žľabu (udržiavacie práce) nepodliehala stavebnému povoleniu ani ohláseniu na stavebnom úrade.

37. Na základe uvedeného teda súd konštatuje, že žalovaný v 2. rade tým, že realizoval montáž odkvapového žľabu aj na dome žalobkyne a tiež montáž zvodu na spoločnej deliacej priečke nespôsobil žalobkyňi žiadnu ujmu. Naopak zo záverov znalca vyplýva, že bolo potrebné nejakým spôsobom riešiť predchádzajúce nekvalitné riešenie odvodnenia domu. Predchádzajúce riešenie totiž prispievalo k zhoršovaniu stavu stavby, o čom svedčia aj konštatovania znalca, že dlažba a omietka odmŕzali. Vlastník stavby je povinný takémuto zhoršovaniu stavu stavby zabrániť. Namontovaním odkvapového žľabu si teda žalovaný v 2. rade splnil povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 86 ods. 1 stavebného zákona, t.j. udržiavať stavbu v dobrom stave tak, aby nedochádzalo k jej znehodnoteniu alebo ohrozeniu jej vzhľadu a aby sa čo najviac predĺžila jej užitelnosť. Zo znaleckého posudku zároveň nevyplývalo, že by montáž odkvapového žľabu a zvodu bola realizovaná neodborne.

38. Z uvedeného možno teda dospieť k záveru, že montážou odkvapového žľabu na dome vo vlastníctve žalobkyne a tiež montážou zvodu na spoločnej priečke nevznikla žalobkyni žiadna škoda. Z uvedených dôvodov nemohla byť daná ani zodpovednosť žalovaného v 2. rade za škodu a nevznikla mu tak ani povinnosť uviesť dom žalobkyne do pôvodného stavu. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol aj voči žalovanému v 2. rade.

39. Súd napokon poukazuje na podstatnú okolnosť a to, že odkvapový žľab sa jeho namontovaním stal súčasťou domu žalobkyne ako súčasť veci v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasť veci nie je spôsobilým predmetom samostatných právnych úkonov ani občianskoprávných vzťahov. Súčasť veci je vždy vo vlastníctve vlastníka hlavnej veci a preto zdieľa aj právny osud tejto veci. Pretože sa v dôsledku spojenia predtým samostatných vecí stane vec súčasťou hlavnej veci, nadobudne vlastníctvo k nej vlastník hlavnej veci, aj a to aj vtedy, ak náklady na zabudovanie, prípadne aj zaobstaranie súčasti veci vynaložila osoba odlišná od vlastníka. Zákonným predpokladom súčasti veci je jej neoddeliteľnosť bez súčasného znehodnotenia hlavnej veci. (R 4/92). Žalovaným teda aj na základe uvedených dôvodov nebolo možné uložiť povinnosť odstrániť odkvapový žľab, pretože ten sa stal súčasťou domu žalobkyne ako hlavnej veci.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

44. Keďže súd žalobu zamietol, žalovaní boli v konaní plne úspešní. Preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

45. V konaní boli vynaložené aj peňažné prostriedky Slovenskej republiky z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Prievidza. Išlo o sumu odmeny priznanej ustanovenému znalcovi, ktorá prevyšovala preddavok na znalečné, ktorý zložila žalobkyňa. Podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku, ustanovenie § 259 CSP pokrýva aj potenciálne výdavky štátu. Súd dospel k záveru, že uvedené zákonné ustanovenie možno použiť pri rozhodovaní o nároku Slovenskej republiky na náhradu trov konania s využitím výkladového pravidla upraveného v Čl. 4 CSP, teda analógie legis. V zmysle takéhoto výkladu citovaného ustanovenia má teda Slovenská republika nárok na náhradu vynaložených výdavkov. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalobkyňu aby Slovenskej republike nahradila vynaložené trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.